În cursă, Liliana Focșeneanu, o talentată schioară, reprezentantă a regiunii Ploiești, la marele concurs „Cupa U.G.S.R.", care se va desfășura săptămîna viitoare la Vîrful cu Dor
Foto: P. Romoșan

Sibiul, o „cenușăreasă" a schiului

Deși este așezat într-o zonă montană, cu climat favorabil sporturilor de iarnă, Sibiul nu a mai fost reprezentat în concursurile oficiale de schi de mai bine de trei ani! Aceasta în ciuda unei vechi tradiții, în ciuda faptului că de aici s-au ridicat o serie de elemente de certă valoare, dintre care amintim de Ana Scherer-Vernescu (fostă campioană națională la coborîre), Horst Hannich, Hermine Herbert, Udo Speck ș.a.

De ce? Răspunsul ni l-a dat tov. *Nicolae Zaharia*, un harnic membru al comisiei orășenești de schi și președinte al colegiului de arbitri din cadrul acestei comisii.

„Din păcate, în orașul nostru schiul de performanță a fost desființat. Practic, el își desfășoară activitatea, prin competiții de masă, doar la Voința, Independența, Automecanica, Grupul școlar Independența, la Liceele nr. 2 și nr. 3 și cam atît. Nu există nici o școală sportivă, nu există nici un centru de inițiere. Cadrele de specialitate (Edith Treibal, Krista Kwanka, Utte Stenzel, Horst Hannich) rămîn cu specialitatea în buzunar și predau alte discipline. În sezonul trecut, au fost organizate doar patru concursuri și acelea de mîntuială, iar de amenajarea pîrtiilor nu se ocupă nimeni. Personal consider, și colegii mei din comisia orășenească sînt de aceeași părere, că această situație se datorează în mare măsură comisiei regionale care a neglijat complet Sibiul în favoarea Brașovului".

Celor spuse de tov. Nicolae Zaharia le mai adăugăm un amănunt: în magazinul de specialitate din oraș nu se găsesc schiuri pentru copii iar pentru seniori sînt numai 20. Așa nu se poate redresa schiul sibian!

ILIE IONESCU — coresp. princ.

La Iacobeni, 40 de participanți la primul concurs

La Iacobeni, pe Valea Bistriței, a nins de mult. Acum, stratul de zăpadă are 60 cm, deci mai mult decît suficient pentru a permite organizarea întrecerilor de schi în condiții optime. Lucru pe care prof. Ioan Miron de la Școala generală din localitate l-a și făcut.

Zilele trecute, prof. Miron a organizat prima competiție, la care au participat 20 de băieți și tot atîtea fete, de la Școala generală. Întrecerea de slalom uriaș, disputată pe Dealul fierului pe un traseu cu o lungime de 800 m, s-a bucurat de un succes deosebit. La băieți, a cîștigat **Toader Pentelescu**, urmat de **Ioan Coca** și **Ioan Bodnar**, iar la fete, victoria a revenit **Doiniței Moroșan**, după care s-au clasat **Cecilia Deleanu** și **Carolina Barteș**.

Pentru săptămînile următoare, tinerii schiori din Iacobeni au prevăzute antrenamente zi de zi, iar în fiecare sîmbătă și duminică ei vor lua parte la concursurile locale, ca și la cele ce vor fi inițiate pe plan regional.

Curs pentru instructorii O.N.T.

De azi, timp de o săptămînă, la Poiana Brașov se va desfășura un curs pentru instructorii de schi ai O.N.T., în cadrul căruia vor fi predate lecții teoretice, practice și vor fi prezentate filme cu subiecte din acest sport.

Activitatea competițională la zi

ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ CLUJ — CHIȘINĂU

Timp de două zile a avut loc la Cluj tradiționala întîlnire de gimnastică dintre reprezentativele feminine și masculine ale orașelor Cluj și Chișinău, cu exerciții liber alese. Atît la feminin, cît și la masculin, victoria a revenit sportivilor oaspeți: Cluj — Chișinău 256,44—272,55 p (masculin) și Cluj — Chișinău 174,00—181,00 (feminin). Cu excepția Irinei Săracuț, componentele selecționatei Cluj au fost gimnaste foarte tinere, cu o experiență competițională redusă. O notă bună pentru Smaranda Guțu (13 ani), care a avut o comportare remarcabilă la sărituri și birnă. La individual compus, la masculin primul s-a clasat Anatol Pascal (Chișinău) cu 57,70, iar Anton Socaciu (primul în clasament din echipa gazdă) — pe locul 5 cu 53,30 p. La feminin, o frumoasă victorie a repurtat Irina Săracuț, clasată pe primul loc la individual compus cu 36,80 p.

CONCURSURI ÎN ȚARĂ

BAIA MARE: În orașul nostru a fost organizată prima ediție a unei competiții ce urmează să devină tradițională, „Cupa Maramureș". La concursul desfășurat la finele săptămînii trecute au participat gimnaști și gimnaste (copii și juniori) din Arad, Tg. Mureș, Satu Mare, precum și din localitate. Pe echipe, întrecerea a fost cîștigată de C.S.O. I Baia Mare la feminin, cu 189,10 p, iar la masculin de Vagonul Arad cu 207,30 p. Iată și cîteva rezultate înregistrate: **individual compus: FETE: cat. copii:** Iudita Vincze (C.S.O. Baia Mare) 32,10 p, Dana Băieșu (C.S.O. Baia Mare) 29,90 p, Rodica Iridon (Șc. sp. Tg. Mureș) 28,50 p; **cat. junioare:** Doina Lesaru (C.S.O. Baia Mare) 34,25 p, Merișor Cioclu (C.S.O. Baia Mare) 32,25 p, Iuliana Simonfi (C.S.O. Baia Mare) 31,00 p; **BĂIEȚI: cat. copii:** Carol Mencsel (Vagonul Arad) 35,60 p, Emil Groșan (Vagonul) 34,85 p, Cornel Sabău (Vagonul) 34,10; **cat. juniori:** Mircea Cărbunescu (Vagonul) 36,15 p, Zoltan Fono (Șc. sp. Satu Mare) 32,85 p, Petre Seitz (Vagonul) 32,45 p. **(T. Tohătan și V. Săsăranu — coresp.).**

ORADEA: Peste 50 de eleve reprezentînd școlile sportive din Petroșeni, Tg. Mureș, Oradea, ca și centrul de copii și Liceul nr. 4 din Oradea au participat la „Cupa orașului Oradea". Pe echipe, a cîștigat Școala sportivă din Petroșeni cu 168,20 p, urmată de Școala sportivă Oradea — 166,30 p și Școala sportivă Tg. Mureș — 150,10 p. La individual compus, prima clasată a fost Rodica Horgeț (Petroșeni) cu 36,20 p.

„CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI"

Comisia de gimnastică a Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport București a organizat zilele trecute un concurs de gimnastică pentru copii și juniori mici, dotat cu „Cupa orașului București". Un frumos succes au repurtat reprezentanții Clubului sportiv școlar, clasați pe primele locuri la multe aparate, ca și în clasamentul alcătuit la finele concursului. Cîteva rezultate tehnice: **BĂIEȚI: cat. copii:** Valentin Grecu (Viitorul) 38,10 p, Nicolae Mihai (Cl. sp. școlar) 37,55 p, Octavian Oprescu (Viitorul) 37,50 p; **juniori mici:** Nicolae Vasilescu (Cl. sp. școlar) 55,40 p, Anton Circea (Viitorul) 55,00 p, Sorin Marin (Unirea) 53,55 p; **pe echipe:** Clubul sportiv școlar: 248,55 p; **FETE: cat. copii:** Liliana Brekner (Cl. sp. școlar) 36,85 p, Carolina Marin (Cl. sp. școlar) 36,30 p, Victoria Rabacsi (Șc. sp. 1) 35,85 p; **junioare:** Vasilica Bălan (Unirea) 37,95 p, Florentina Cocinescu (Cl. sp. școlar) 36,60 p, Paula Ioan (Cl. sp. școlar) 36,50 p; **pe echipe:** C.S. școlar 137,20 p. **Clasament final:** Clubul sportiv școlar 742,85 p.

Din viața secțiilor pe ramură de sport

Copiii vitregiți de la Metalul Tîrgoviște

Sportul luptelor a cunoscut o frumoasă dezvoltare, *în ultimii ani*, în orașul Tîrgoviște. Antrenorul Azizi Seitamet a ridicat o serie de tineri, care au avut o comportare meritorie în competițiile republicane de juniori la lupte libere. Nici rezultatele seniorilor nu sînt de neglijat. Formația Metalul Tîrgoviște, care activează în divizia B a campionatului republican de lupte libere, a încheiat în acest an întrecerea pe locul IV. Succesele cele mai semnificative însă le-au obținut, în 1967, juniorii. Exprimate în limbajul sec al cifrelor ele reprezintă un loc III, pe regiuni, la Concursul republican de primăvară la lupte libere, un alt loc III, pe asociații, la finala campionatului republican de juniori, un titlu de campion al țării la „libere" categoria 65 kg — cucerit de Florian Neicev, ca și o serie de locuri III și IV în clasamentul individual.

S-ar putea crede că aceste rezultate s-au obținut datorită condițiilor bune de pregătire, create luptătorilor de către asociația Metalul Tîrgoviște, ale cărei culori le reprezintă. Nici vorbă de așa ceva. În prezent, secția de lupte este cenușăreasa asociației. Tovarășii din consiliul asociației Metalul vor obiecta, argumentînd că se lucrează la amenajarea noii săli de lupte. Da, este adevărat. Dar cu întîrziere și cu... banii primiți de la organul regional sportiv. Despre ignorarea secției de lupte vorbesc faptele, și anume, condițiile de pregătire pe care le au luptătorii. Aceștia au la dispoziție o așa numită sală de antrenament de sub tribuna stadionului Metalul. Încăperea, de 6x4 metri, este cu totul improprie unei pregătiri la nivel de performanță. Pe saltea nu pot lucra concomitent nici două perechi de luptători, băieții fiind expuși totodată accidentării datorită dimensiunilor reduse ale sălii, atît în lățime cît și în înălțime. Nu mai vorbim de faptul că încăperea este încălzită cu un singur godin de tablă, cu totul insuficient, că iluminarea sălii se face cu o... veioză, cu un bec de 25 de wați (cele patru tuburi fluorescente din plafon sînt defecte de cîteva săptămîni), și că există și o serie de inconveniente de ordin igienic. După orele de antrenament, sportivii n-au unde să se spele, deoarece de cînd s-a terminat sezonul de fotbal s-a... stricat și instalația de apă caldă și se pare că nu va fi reparată de cît o dată cu reluarea pregătirii echipei de fotbal. Trebuie să mai spunem că saltelele secției de lupte Metalul sînt neutilizabile. Ele sînt deteriorate și aruncate într-un colț al sălii, iar cele care se folosesc în prezent sînt împrumutate de la asociația sportivă a școlii profesionale metalurgice din localitate. În bugetul asociației este prevăzută suma de 13 000 lei pentru procurarea de saltele și prelată, dar financiarul asociației nu mișcă un deget. (După cum ne spunea un luptător, *„ghionionul nostru e că fotbaliștii n-au nevoie la antrenamente de saltele de lupte, că atunci s-ar cumpăra în... doi timpi și trei mișcări, dar așa...")*.

Situația aceasta necorespunzătoare a sălii datează de mult timp. Organele locale au sesizat acest fapt și au luat măsuri: s-a repartizat asociației Metalul, încă din luna mai, o clădire, unde, cu mici modificări, se poate amenaja o sală excelentă pentru lupte (suprafață de lucru de peste 150 metri pătrați). În plus, se pot amenaja aici vestiare, baie, magazie și o mică tribună chiar. Lucrările de transformare a acestei clădiri au început însă pe la mijlocul lunii noiembrie, deși fondurile respective au fost alocate cu multe luni în urmă. Deci, toată iarna luptătorii de la Metalul Tîrgoviște vor avea condiții vitrege de pregătire, întrucît lucrările nu se pot termina înainte de luna martie. Dar dacă forurile sportive locale, și în primul rînd consiliul asociației Metalul, nu vor lua măsuri pentru ca amenajarea sălii să fie accelerată, luptătorii tîrgovișteni nu vor intra în noul lor sediu nici în luna mai. Și ar fi păcat de acești tineri entuziaști, cu frumoase perspective, care au adus o serie de rezultate bune sportului din orașul lor.

T. R.

AJUTAȚI-NE SĂ SCOATEM UN CAMPION!

FILMUL UNEI FINALE

Prin caracterul său competitiv, orice campionat trebuie să-și desemneze campionul; acela care într-un număr N de etape și-a dovedit superioritatea și constanța.

Am descoperit însă un campionat (cel regional de handbal Brașov) care s-a încheiat fără să-și afle campionul. Un fel de statuie fără cap! Și l-ar fi lipit Chimia Făgăraș, dar A.S.A. Brașov i-a dejucat planurile neprezentîndu-se la ultima întîlnire; a încercat Colorom Codlea, dar a pus prea mult „pap" (56 de goluri în ultimul meci, cu Mătasea Cisnădie) și s-a... demascat. A trebuit să intervină forul tutelar — Comisia regională de handbal — să studieze... memoriile, să consulte rapoartele, mulțimea de anexe și să fixeze, la masa verde, un campion. Și asta, după vreo trei săptămîni de chinuri!

Să cunoaștem însă, faptele. Desprindem din filmul campionatului ultimele două etape și le derulăm cu încetinitorul. E un capitol de comedie amară. Eroinele? Chimia Făgăraș și Colorom Codlea. Situația lor în acel moment: pe primul loc Chimia, avînd, față de a doua clasată — Codlea — două puncte avans și un golaveraj superior. Finalul campionatului le rezerva aceeași soartă: cîte un meci în deplasare și unul acasă.

Coloromul cîștigă la Sighișoara (și gurile rele spun că arbitrul Boschner nu ar fi fost de loc indiferent: deși jocul degradase, gazdele jucînd la un moment dat numai în trei oameni, el nu a oprit partida, pentru că un forfait — 6—0 pentru echipa Colorom, i-ar fi legat acestela picioarele tocmai atunci cînd trebuia să înghită distanța dintre ea și Chimia); pe celălalt front, Chimia pierde cu 13—9 și diferența dintre concurente devine, înaintea ultimei etape, numai o problemă de golaveraj.

Săptămîna premergătoare etapei finale este săptămîna nopților polare. Pe axa Codlea — Făgăraș (unde pasiunea pentru handbal a făcut nenumărate victime) temperatura atinge gradul arcului voltaic. Ca să se prevină eventualele... infarcturi, echipele sînt avertizate și chemate la ordine. Fruntașelor li se recomandă recitirea regulamentului și conspectarea capitolelor referitoare la corectitudine și spirit sportiv. Partenerelor directe li se cere combativitate.

Și, iată mult așteptatul „5 noiembrie", avînd pe plan local valoarea unei finale Celtic — Racing Club.

Băieții Chimiei, nerăbdători să-și împlinească destinul, se prezintă la teren cu mult înainte de ora meciului. Partenerul, însă, se lasă așteptat, la un moment dat prezența sa punîndu-se chiar sub semnul întrebării. Cineva din tribună care aruncase un „spirit": „ce-ar fi să nu se prezinte Brașovul", este expulzat din teren precum astrologul care prevăzuse eronat lui Feola a treia cupă mondială. Motocicletele de legătură Făgăraș — Codlea aduc vești „apocaliptice": Coloromul conduce la pauză cu 34—2 (!). Diferența de golaveraj este aproape recuperată... Coloromul mai are încă o repriză și... A.S.A. care nu se arată la orizont!

La Codlea nu se știe însă că Făgărașului nu i-au sosit oaspeții și, pentru siguranță (și profitînd de îngăduința partenerului), Coloromul bombardează cu goluri. Să fie, pentru rezervă, deși scorul de 56—10 poate CREA unele suspiciuni asupra valabilității lui.

Ora 12: la Codlea se jubilează, la Făgăraș se plînge! Unii trăiesc beția victoriei, ceilalți redactează memorii.

Comisiei regionale îi revine cea mai grea misiune din istoria ei: „Cui să acorde titlul?" „Ce sancțiuni să aplice?" Poate ar fi cel mai indicat să nu trimită nici o echipă în baraj.

„Juriații", prezenți la ședință consideră faptele: „rușinea sportului românesc localizată la Brașov". Se preconizează măsuri drastice, fără precedent. Gata să te înfiori! Noi însă nu ne-am mai speriat pentru că hotăriri, care se voiau istorice, au fost prevăzute, la Brașov, și tot la handbal, și anul trecut și acum doi ani.

Echipele sînt analizate și penalizate în ordinea gravității. A.S.A. — pentru neprezentare la meciul de care depindea efectiv configurația clasamentului — este exclusă din campionat.

Mătasea roșie Cisnădie, acuzată de înlesnirea scorului (vicierea lui prin totala lipsă de combativitate pe care au dovedit-o jucătorii în tot timpul partidei); pentru desconsiderarea competiției (la acest meci prezentînd doar un lot de 7 oameni — premeditat — neavînd cu ce să înlocuiască astfel indisponibilitatea apărută în primele minute și lăsînd în teren numai 6 oameni), împărtășește aceeași soartă: eliminarea din campionatul regional.

Ambele meciuri sînt omologate cu rezultatul de 6—0 pentru gazde (Făgăraș și Codlea) TOTALUL: Chimia — avantajată de golaveraj — devine... campioană. Bravo!

Treziți subit din beatitudine, codlenii întocmesc memoriul: „Este adevărat că la acest joc echipa din Cisnădie s-a prezentat foarte slab pregătită. În schimb, jucătorii noștri care știau că de acest joc depinde ocuparea primului loc în clasament s-au dăruit totalmente, prestînd, putem afirma, cel mai bun și mai eficace joc din acest campionat. Aceasta s-a evidențiat în special în prima parte a jocului, spre sfîrșit efortul fizic și nervos spunîndu-și cuvîntul" — citat din memoriu.

Nu uzura fizico-morală a jucătorilor codleni, ci teama care i-a prins pe cei din Cisnădie după avertismentul primit în pauză (din partea președintelui comisiei regionale de handbal prezent la meci) a împiedicat atingerea unui scor care putea deveni „istoric". Astăzi, probabil, și cei din Cisnădie întocmesc un memoriu; vor arăta... neprincipialitatea deciziei și vor demonstra cu creionul pe hîrtie că în 60 de minute de joc se pot foarte bine iniția 150 de acțiuni la poartă și se pot, la fel de bine, înscrie 66 de goluri. Ne vor asigura de corectitudine lor și vor motiva astronomicul scor, pe care l-au facilitat, prin super-clasa adversarului.

Ce atitudine are A.S.A. Brașov? De indiferență! Cu „blam" sau fără blam, tot cădeau din campionatul regional.

Trecută prin chinurile facerii, campioana suride fericită: în sinea ei, însă, păstrează niște temeri (influențe indirecte — nevinovate — în cursul campionatului). Le va face publice după ce va cîștiga barajul. Într-o categorie superioară e bine să intri purificat, fără pete pe conștiință.

Investigînd istoricul campionat descoperim nenumărate „inedite": neprezentări la meciuri (ajutor indirect), loturi anemic (și la comandă) închegate, absențe ale arbitrilor — alegerea lor ad-hoc, chiar și dintre nespecialiști, prin tragere din căciulă, întreceri pugilistice în cele mai multe partide și... nenumărate memorii. Fiecare etapă cu memoriul ei! Una peste alta: mare agitație, multe mașinațiuni și cam puțin handbal. Cu atîta chin și jele și cu astfel de rezultate să menținem, oare, campionatele regionale?

Oare Hnat, Nodea sau Cezar Nica, juniorii acestor locuri, au prins vremuri mai bune? Se pare că da! Pentru că atunci se lucra mai mult în teren și mai puțin în cancelarie la memorii.

Nușa MUȘCELEANU

CHEIA VICTORIEI DE MIERCURI:

Jocul colectiv

Mărturisim că rareori am văzut un spectacol baschetbalistic atît de frumos ca cel realizat miercuri seară de Dinamo București și All' Onestà Milano, în meciul retur din cadrul „Cupei cupelor". Acțiunile în viteză, bagajul bogat de procedee tehnice etalat de jucătorii ambelor formații, răsturnările de scor, precizia deosebită în aruncările la coș (procentajele sînt elocvente), dîrzenia cu care s-a luptat din primul și pînă în ultimul minut, toate acestea au contribuit la crearea unui adevărat meci de baschet, așa cum am mai dori să vedem. Și, peste toate acestea, satisfacția calificării reprezentantei țării noastre în dauna unui adversar de certă valoare, o victorie finală pentru care Dinamo București merită toate laudele.

Ce a decis succesul dinamoviștilor? Pentru aceasta, să ne amintim cîteva din momentele cheie ale partidei. Minutul 10, scor 26—16 pentru oaspeți. Deci, un avans de 10 puncte care, adăugat celui de la Milano (9 puncte) nu mai lăsa prea multe speranțe. Taim-autul și schimbarea lui Viciu cu Dragomirescu și, bineînțeles, îndrumările date de antrenorul Dan Niculescu, s-au dovedit, însă, salvatoare. Din acel minut, Dinamo *a început să se apere*. Modul inteligent în care a fost organizată defensiva a dovedit că *sistemul om la om poate avea eficacitate deplină numai atunci cînd este aplicat colectiv*. Marcatorii celor mai periculoși milanezi au fost în permanență sprijiniți de coechipierii lor, prin flotări datorită cărora au fost realizate și multe intercepții. Același element, *jocul colectiv*, și-a pus amprenta și asupra atacului, unde calitățile individuale au putut fi puse în valoare numai datorită sprijinului partenerilor, în primul rînd prin blocaje care au permis pătrunderi pînă sub panou sau aruncări de la semidistanță protejate. În felul acesta, dinamoviștii au refăcut în numai două minute 9 puncte (de la 16—26 în min. 10 la 25—26 în min. 12), iar în repriza secundă au luat conducerea și s-au distanțat pînă la 21 de puncte. Al doilea moment-cheie a fost între minutele 26 și 35, cînd scorul era favorabil bucureștenilor, dar la o diferență de 9—10 puncte care le făcea incertă calificarea. Aici trebuie menționat jocul inteligent de provocare a greșelilor personale, prin care s-a ajuns la eliminarea lui Gatti și Wolters (pentru 5 faulturi).

Așa a jucat echipa Dinamo și așa sperăm să o vedem evoluînd și în optimile de finală ale competiției, în compania reprezentantei Iugoslaviei.

Cîteva cuvinte despre All' Onestà. Este una dintre cele mai puternice formații care ne-au vizitat țara. Wolters și Isaac au confirmat că sînt absolvenți ai școlii baschetului profesionist american (au făcut demonstrație de virtuozitate tehnică și tactică), iar Gatti a dovedit că rămîne unul dintre cei mai prestigioși jucători italieni din ultimii ani, Wolters, Isaac, Gatti, trei valori individuale deosebite, nesprijinite însă suficient de parteneri.

D. STĂNCULESCU

Albu, avîndu-i în față pe Ossola (nr. 12) și Isaac, încercă să iasă din impas
Foto: A. Neagu

(Urmare din pag. 1)

gere care poate fi explicată și mai puțin amară...

Dar, ne-am depărtat de tematica obișnuită a „Panoramicului". Fotbalul, însă, figurează în cuprinsul său pentru ultima dată în acest an. Duminică, restanța Universitatea Craiova — Rapid va pune punct stagiunii. Meciul, deși nu mai poate influența configurația primelor locuri ale clasamentului, are o mare miză atît pentru craioveni cît și pentru bucureșteni. O victorie îi menține pe studenți în imediata apropiere a liderului. O înfrîngere îi scoate practic pe giuleșteni — în retur — din cursa pentru primul loc, la care ei speră să mai participe...

★

Sfîrșitul de săptămînă este marcat de două confruntări internaționale de anvergură: la Cluj, Dinamo—Pro Recco, în „C.C.E." la polo, la București, România — R.F. a Germaniei la handbal, partidă care depășește cu mult dimensiunile unui simplu amical.

Regulamentul „C.C.E." la polo stipulează o clauză oarecum bizară: „În caz că echipele și-au împărțit victoriile în meciurile tur-retur, indiferent de golaverajul total realizat, se joacă un al treilea meci, dacă bazinele n-au avut dimensiuni egale". (Mai este vie în memorie pățania dinamoviștilor de la trecuta ediție a „Cupei"). Cum practic este destul de greu ca două bazine de înot să fie ABSOLUT IDENTICE (și cum la polo rolul de gazdă îți conferă un avantaj cam de... 90 la sută) cineva — cu simțul umorului — a propus să se joace de la început al treilea meci, pe teren neutru. Poate că n-ar fi lipsit de sens...

Panoramic sportiv intern

În cazul returului Dinamo — Pro Recco nu va fi însă cazul. Bazinele din Genova și Cluj sînt egale ca dimensiuni. Așa că, bucureștenilor nu le rămîne decît să cîștige la trei goluri diferență. Ceea ce le urăm din toată inima.

★

Sporturile de sală, baschetul și volei-ul, încearcă să compenseze afișul competițional destul de sărac al iernilor noastre. Și ar putea s-o facă. Ne amintim zilele de glorie ale unor derbiuri din decembrie, cînd sala Floreasca era ticsită, devenea un veritabil cazan sub presiune. (Miercuri, la meciul Dinamo—All' Onestà se găseau bilete cu duiumul la casă!). Ne amintim... Dar ce rost are. Interesul față de baschet și volei a scăzut direct proporțional cu scăderea nivelului de joc.

Campionatul de baschet, spre pildă, promite aproape de fiecare dată partide interesante, jocuri tari, pasionante, dacă vreți. Și foarte rar își ține promisiunile. Poate că în această săptămînă nivelul mediocru va fi depășit și derbiurile studențești (I.C.F. — Universitatea Timișoara și Universitatea Cluj—Politehnica București) nu ne vor îndemna la reflecții „de senectute"!

La volei, o etapă bogată în București cu fruntașele Steaua, Dinamo și Rapid, în centrul atenției. Campionatul feminin are drept punct forte întîlnirea de la Iași dintre Penicilina și Dinamo. În calea ascensiunii bucureștencelor se așează dorința de reabilitare a celor din Iași, învinse sec, cu 3—0, săptămîna trecută.

★

Sporturile specifice iernii nu figurează pe agenda oficială, în ciuda faptului că buletinul meteorologic anunță șosele înzăpezite. Dar numai șoselele...

Primul mare concurs de schi — abia la 7 ianuarie 1968, la Predeal. Pînă atunci or să fie întreceri pe plan local, acomodări, antrenamente controlate și nu este exclus ca iubitorii acestei discipline să spună din nou că iernile noastre sînt foarte scurte. Cu atît mai de salutat este inițiativa Uniunii Generale a Sindicatelor de a organiza săptămîna viitoare o competiție care se anunță foarte interesantă.

Duminică, la București,

Echipele masculineale României și R. F. a Germaniei față în față

Duminică, sala Floreasca din Capitală va găzdui o partidă de handbal de mare atracție. Se înfruntă pentru a cincea oară reprezentativele ROMÂNIEI și R. F. a GERMANIEI. Bilanțul întîlnirilor disputate pînă acum este favorabil handbaliștilor români, care din 4 meciuri au cîștigat 3. Prima victorie (12—9) realizată de jucătorii noștri a avut loc cu ocazia campionatelor mondiale din 1961. Un an mai tîrziu, handbaliștii vest-germani s-au revanșat (18—12), făcînd ca scorul general al meciurilor să devină 1—1. În următoarele două partide din 1964, la Dortmund (22—14) și 1966, la București (22—17), jucătorii români au realizat tot atîtea succese. Ce se va întîmpla în cea de-a 5-a partidă?

Echipa României s-a pregătit cu atenție sub conducerea antrenorilor **Nicolae Nedef** și **Eugen Trofin**. Au avut loc antrenamente zilnice, în care selecționabilii au arătat multă poftă de lucru și dispoziție deosebită de joc.

Meciul va fi condus de arbitrul norvegian KUNT NILSON. Antrenorii români vor trece pe foaia de concurs 11 nume din următorul lot: **Penu, Dincă, Iacob, Spek, Gruia, Costache II, Marinescu, Popescu, Nica, Licu, Gunesch, Goran, Oțelea** și **Gațu**.

Oaspeții sînt așteptați astăzi după-amiază la ora 15,30 la aerogara Băneasa.

R. D. Germană — România 9-8 (5-2)

În cel de al doilea meci susținut în R. D. Germană, handbalistele noastre au fost întrecute de selecționata țării gazdă cu 9—8 (5—2).

Partida a avut loc la Frankfurt pe Oder în prezența unui mare număr de spectatori. Întîlnirea a fost foarte echilibrată, gazdele obținînd victoria doar în ultimele secunde.

Reprezentativa noastră feminină evoluează la Böbringen

În continuarea turneului pe care îl face peste hotare, reprezentativa de handbal feminin a României evoluează astăzi la Böbringen în compania selecționatei vest-germane. Partida este așteptată cu un interes deosebit avînd în vedere că ambele echipe se pregătesc pentru viitoarea ediție a campionatelor mondiale din anul 1968.

După jocul cu R. F. a Germaniei, handabalistele românce vor pleca în Danemarca unde vor susține două partide cu selecționata țării gazdă.